

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร
กรณีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา

องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีหนังสือเพื่อหารือแนวทางปฏิบัติการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับหนังสือคำร้องจากนิติบุคคล มีความประสงค์ขอยื่นใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสะสมอาหาร และใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดว่าเพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นฯ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีประเด็นข้อหารือดังต่อไปนี้

๑. องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการจัดส่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น จึงขอหารือว่า องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถพิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารให้กับผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารรายดังกล่าวได้หรือไม่

๒. หากองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถพิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารให้กับผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารรายดังกล่าวได้ องค์การบริหารส่วนตำบล จะอาศัยหลักเกณฑ์ตามระเบียบและข้อกำหนดภายใต้ เป็นแนวทางในการตรวจสอบสุลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารของผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตรายดังกล่าว

กรมอนามัยได้วิเคราะห์ข้อกำหนดและประเด็นข้อหารือประกอบการพิจารณาให้ความเห็นดังนี้

ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

ข้อหารือที่ ๑ : องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการจัดส่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น จึงขอหารือว่า องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถพิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารให้กับผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารรายดังกล่าวได้หรือไม่

ความเห็น : กองกฎหมาย กรมอนามัย ได้สอบถามข้อมูลทางโทรศัพท์เพิ่มเติมทราบว่า สถานที่ประกอบกิจการที่ยื่นขอรับใบอนุญาตมีพื้นที่ประมาณสามร้อยตารางเมตร ตามมาตรา ๓๘^๒

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/ ๕๗๙๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงองค์การบริหารส่วนตำบล

^๒ มาตรา ๓๘ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ ถ้าสถานที่

แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งมาตรา ๔๐^๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้จัดตั้ง ผู้จำหน่าย ทำ ประกอบ ปูรง เก็บหรือสะสมอาหารต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่ข้อบัญญัติท้องถิ่นอยู่ระหว่างเสนอประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๗ (๔)^๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นจึงยังไม่มีสภาพบังคับเป็นการทั่วไปแก่ผู้ประกอบการสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่จำหน่ายสะสมอาหารในเขตพื้นที่นั้น เมื่อมีผู้มายื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องรับคำขอไว้และพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอโดยดำเนินการตามมาตรา ๕๖^๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ไม่สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๖๓^๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้

ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๗ ก่อนการจัดตั้ง

^๓ มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามประเภทของอาหารหรือตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการหรือตามวิธีการจำหน่าย

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้ง ใช้ และดูแลรักษาสถานที่และสุขลักษณะของบริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหารที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหาร ที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปูรงอาหาร หรือที่ใช้สะสมอาหาร

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ

(๔) กำหนดเวลาจำหน่ายอาหาร

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปูรงอาหารและผู้ให้บริการ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำประกอบ ปูรง เก็บรักษาหรือสะสมอาหาร

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ

^๔ มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

(๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน

(๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน

(๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

^๕ มาตรา ๕๖ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

ข้อหาหรือที่ ๒ : หากองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถพิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารให้กับผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารรายดังกล่าวได้ องค์การบริหารส่วนตำบล จะอาศัยหลักเกณฑ์ตามระเบียบและข้อกฎหมายใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารของผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตรายดังกล่าว

ความเห็น : ในกรณีที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ยังไม่ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาซึ่งยังไม่มีผลใช้บังคับนั้น กรณีเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาเป็นแนวทางตรวจสอบด้านสุขลักษณะเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตได้ หากเป็นสถานที่สะสมอาหารยังไม่มีกฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่สะสมอาหาร เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถนำหลักเกณฑ์วิชาการด้านสุขาภิบาลอาหารมาเป็นแนวทางในการตรวจสอบด้านสุขลักษณะได้ หากพบว่ายังดำเนินการไม่ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถนำข้อบกพร่องที่ตรวจพบไปกำหนดเป็นเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามมาตรา ๓๙^๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถนำหลักเกณฑ์ตามนัยมาตรา ๓๙^๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ใช้เป็นแนวทางกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตได้อีกด้วย เมื่อผู้ขอรับอนุญาตได้รับใบอนุญาตแล้ว หากตรวจพบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือคำสั่งที่ออกตามกฎหมายนี้ (เงื่อนไขในใบอนุญาต) เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถดำเนินคดีฐานฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดซึ่งเป็นความผิดสำเร็จ หรืออาจพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองให้แก้ไขหรือ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

^๖ มาตรา ๖๓ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๗ มาตรา ๓๙ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๖ หรือหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๘ และผู้จำหน่าย ทำ ประกอบปรุง เก็บหรือสะสมอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารตามมาตรา ๓๘ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง

^๘ มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

(๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นสุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

(๒) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นสุดของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่

หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มีเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

ปรับปรุงให้ถูกต้องได้ตามมาตรา ๔๕^๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙^{๑๐} หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๐^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยพิจารณาจากระดับความร้ายแรงหรือความเสียหายที่เกิดแก่สุขภาพหรือสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม ของประชาชนก็ได้

กรมอนามัย
กองกฎหมาย กรมอนามัย
๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้



^๙ มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุง ให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตราย อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่า จะเป็นที่น่าพอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้อง ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันทีและต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการซึ่งจะต้อง ปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้ดำเนินการหรือผู้ดำเนินการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ดำเนินการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

^{๑๐} มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่ง พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่ กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลา ที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

^{๑๑} มาตรา ๖๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และ การไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน